

nius har blottet deres Kortsynethed, har de rottet sig sammen for at slaa ham ned. Jeg veed det med Vished, at man er rasende paa ham.“

„Ja, saa maa I virkelig se at overvinde den Modstand, enten paa den ene eller paa den anden Maade, ... der er ikke andet for. Kan ikke din Ven forsøge en ny Henvendelse til Oberst Bjerregrav, som vist er en Mand med stor Indflydelse?“

„Det nytter ikke noget. Jeg veed, at det ved den omtalte Lejlighed kom til et Sammenstød imellem dem, og at Sidenius fornærmede Obersten personligt.“

„Saa kan han jo gøre ham en Undskyldning, Oberst Bjerregrav er vist ingen hævnerrig Mand.“

„Sidenius — en Undskyldning! Det er godt at mærke, hvor lidt du kender ham. Du kunde lige saa godt bede Kejseren af Rusland derom!“

„Ja, saa maa I forsøge Jer paa anden Kant. For helt at undvære den Slags Folks Tilslutning, det gaar ikke, det kan jeg sige Jer paa Forhaand.“

„Hør, hvad er egentlig din Hensigt, Fa'er? Der er jo ingen Mening i hele denne Samtale, naar du dog ikke vil støtte os. Jeg har sagt dig, at Grunden til Folks Ligegyldighed for Sagen først og fremmest har været din Stilling til den.“

„Det er jo ogsaa derfor, jeg har ønsket nu at tale med dig derom. — Jeg vil dog straks sige dig, at min Stilling til Affæren ikke er bleven ændret og overhovedet ikke lader sig ændre. Dersom du var mindre forhekset af din Ven, vilde du selv indse, at jeg umuligt kan indblande vort Firma i et Spekulationsforetagende af den Art ... i hvert Fald ikke paa Sagens nuværende Standpunkt. Derimod vil jeg gøre dig et Forslag. Jeg har tænkt at stille en Sum til din Disposition, ... du kan da handle ganske paa egen Haand og i dit eget Navn. Du har jo oftere talt om, at du havde Lyst til at forsøge dig i en mere selvstændig Virksomhed. Jeg mener da af forskellige Grunde, at Lejligheden her maatte være passende for et saadant Forsøg.“

Ivan kneb Øjnene sammen og betragtede Philip Salomon med ufordulgt Mistro. Mens Fader og Søn i alle andre Forhold viste